

anlæg, som Udvalget har drifvet sig til at bringe i Forslag. Der kan vistnok overhovedet ikke frakjendes et Folketingsudvalg en Ret til at tage et vist Initiativ og fremkomme med Forslag til Baner, navnlig naar disse paa en naturlig Maade knytte sig til et Forslag, der foreligger fra Ministerens Side. Det er nu imidlertid ikke alene Udvalget, der ønsker en saadan Bane, men det tør siges at være et meget almindeligt Onske i Kjøbenhavn og Omegn allerede i lang Tid at faae Klampenborgbanen fortsat. Det er et Onske, som har givet sig Udtryk i forskjellige Andragender til Thinget, navnlig fra Beboerne i Kjøbenhavns østlige Del og tillige fra den Egn, hvor igjennem Banen skulde gaa. Der foreligger ogsaa i denne Samling et Andragende fra Hørsholms landøkonomiske Selskab, hvori der meget stærkt fremhæves det Onskelige i at faae denne Bane. Naar den ærede Minister har udtalt sig imod, hvad Udvalget har sagt om Betydningen af Kjøbenhavns Forsyning ad denne Bane og altsaa ogsaa om denne Banes Betydning for den Egn, der skulde forsyne Kjøbenhavn, da strider dette imod Meningerne i selve Hørsholmsøegnen, der have faaet deres Udtryk i det Andragende, der er indkommet til Thinget fra Hørsholms landøkonomiske Selskab. Jeg skal tillade mig at oplæse en ganske kort Passus af dette Andragende, som udhever den Betydning, det tillægger en saadan Bane. Der siges deri: „For det mindre Landbrug her“ — nemlig Hørsholmsøegnen — „er Kjøbenhavn eneste Marked. Den hele Bedrift er indrettet derpaa, og det er derfor Reglen, at alle Kjørende (og det er Enhver, der har nogle faa Tønder Land) have Bogn i Byen to, ja tre Gange ugentlig, Beiret være nok saa slet, Jøret nok saa glat og ufremkommeligt. Sernbanen over Solte er ikke til for den mindre Landbruger, da det selvølgelig ikke lønner sig at kjøre en eller to Mil dertil for at faae sit Læs befordret den 3die Mil til Kjøbenhavn, men Alt maa beforders pr. Age ad Hovedlandeveien, en af de mest kaffede og fletteft byggede Veie heri Landet. Hvad der ved spildes af Tid, af Mennekste- og Heste-kraft er fast utvovligt. En direkte Sernbaneforbindelse med Kjøbenhavn vil derfor være den største Velgjerning, der kan vises denne Egns Befolkning men især den mindre Landbruger.“ Det er denne Sernbane, om hvilken den ærede Indenrigsminister siger, at det kun er en Bane, der gaar ud paa at forbinde nogle Skovstrækninger med Kjøbenhavn! Det vil være de Herrer bekendt, at Hørsholmsøegnen er en meget rig og vel kultiveret Egn, der kan og vil blive af stor Betydning for Hovedstaden. Men selv om det ikke var saa, tror jeg dog ikke, at denne Bane kan afsøises ved at sige, at det er en Forlystelsbane. Det er af stor Betydning for en stor Bys Indbyggere, at de kunne faae aabnet en bekvem Udgang til om Sommeren at trække frisk Luft, til at bruge Bade og

foretage det til Bevarelsen af Sundheden, som Livet i en stor By kræver. De Herrer, som ere bekendte med de kjøbenhavnske Forhold, ville vide, hvorledes i de senere Aar Forholdene langt ude ved Taarbæk have udviklet sig. Prisen paa Jord er steget i en ganske utrovlig Grad, der gives 1 Rd. pr. Kvadratalen eller noget lignende, og Prisen for Sommerboliger er steget saa høit, at det for Folk med nogenlunde begrænsede Midler er umuligt at skaffe sig selv med Familie og Børn det store Gode, som Udgangen til Søbade frembyder. Naar dette tages i Betragtning, tror jeg ikke, at man kan sige, at denne Forlængelse af Klampenborgbanen over Hørsholm for Kjøbenhavn alene er en Forlystelsbane. Den ærede Minister bemærkede, at der jo ikke var Nogen, der vilde anlægge denne Bane, og at man ikke kunde forlange, at Ministeren skulde søge omkring til Høre og Bønstre for at se at faae Nogen til at anlægge Banen. Derved er at bemærke, at der gjentagne Gange har været Andragender hos Indenrigsministeriet om at faae Lov til at anlægge Banen, men at Indenrigsministeriet har afflaaet saadanne Andragender. Det var ingenlunde fra rent obscure Personer, som det syntes at fremgaa af den ærede Ministers Foredrag, og det var heller ikke Personer, der vilde have Koncessioner for at handle med dem. Der er f. Ex. den landøkonomiske Forening i Hørsholm, i Spidsen for hvilken der staar meget respektable Folk; den har andraget om Koncession — jeg veed ikke bestemt, om det var paa en Fortsættelse af Klampenborg Banen eller paa en Sidebane, men den ene af Delene var det. Men overhovedet maa det vistnok anerkjendes, at, naar en Indenrigsminister aldeles bestemt modsætter sig Anlægget af en Bane, er der sandelig ikke Opfordring for Nogensomhelst til at offre Tid og Kræfter for at søge at faae et saadant Foretagende sat i Værk. Dette Spørgsmaal tror jeg altsaa, at vi let ville komme over. At denne Fortsættelse af Klampenborg Banen til Hørsholm i og for sig er meget ønskelig, i saa Henseende er der fuldstændig Enighed i Udvalget, og jeg kan heller ikke tro, at det er den ærede Ministers Mening at ville negte, at det er et Baneforetagende, som i og for sig kan betale sig. Det, som den ærede Minister har mest imod, var den Forbindelse, hvori vi vilde sætte dette Baneanlæg med Anlægget af en Bane fra Sællerup til Kjøbenhavns østlige Del. Den ærede Minister brugte det Udtryk, at vi vilde tvinge det sjællandske Sernbaneselskab til at anlægge en saadan Bane. Dette er ingenlunde Tilfældet. Men vi sige ganske simpelt, at naar der er Tale om at give en Koncession, hvorved det sjællandske Sernbaneselskab faar den eneste Udgang, der omtrent er til Kjøbenhavns østlige Del, er det rimeligt, at vi mene, at Selskabet bør sørge for, at Kjøbenhavn og navnlig Kjøbenhavns østlige Del kommer i en mere fylldig Forbindelse med sit Øpland, end der nu er Til-